

være, at den danske Lov eller enhver dansk Lov, om hvilken det ikke udtrykkelig er sagt, at den er undtagen fra at gjælde i Colonierne, strax skulde ihinglases og være anvendelig paa Colonierne uden nogen nærmere Bestemmelse, hvilket dog ikke er Meningen. Paa den anden Side er jeg naturligtvis aldeles enig i, at den danske Lovgivning bør strække sig over Colonierne, og derfor kunde det maaskee ogsaa være hensigtsmæssigt, idet denne Bestemmelse udgik, paa den anden Side udtrykkeligt at gjøre det anffueligt, hvorledes den almindelige Lovgivningsmagt til enhver Tid kan, ligesom den har vedtaget den første Lov, ogsaa siden give Love om de Forhold, hvorom ikke paa anden Maade vil kunne fastsættes det Fornødne. Jeg troer imidlertid ikke, at de Forandringer, hvorom der saaledes er Spørgsmaal, ville være særdeles indgribende, om de end efter min Mening ville være af den Art, at det vilde være hensigtsmæssigt, hvad der iøvrigt ikke i Diebliffet ligger for, at Sagen overgives til Behandling i et Udvalg.

Da ingen Flere begjærede Ordet, fattes det under Afstemning, om Lovforslaget skulde gaae til 2den Behandling, hvilket vedtoges eenstemmigt med 65 Stemmer.

Formanden: Jeg afventer nu Forslag om Udvalgs Nedsættelse, forsaavidt Saadant maatte ønskes.

David: Jeg tillader mig at foreslaae et Udvalg, bestaaende af 5 Medlemmer, valgte heri Salen.

Tscherning: Efter de forskjellige her fremkomne Bemærkninger skal jeg tillade mig at slutte mig til dette Forslag, thi det forekommer mig, som om der dog er vigtige Spørgsmaal, der alligevel kunne finde hurtig Afgjørelse, og Loven saaledes dog blive ført igjennem i denne Rigsdag.

Krieger: I det Haab, at det Udvalg, som vil blive nedsat, vil bearbejde Sagen med Hurtighed og Iver, agter ogsaa jeg at stemme for et Udvalgs Nedsættelse.

Da ingen Flere begjærede Ordet, fattes Davids ovenansførte Forslag under Afstemning og vedtoges med 51 Stemmer mod 16.

Man gif derpaa efter Dagsordenen til 1ste Behandling af det fra Landstinget oversendte „Forslag til Lov om Møllencæringen“. (Forslaget findes i Unhanget Nr. 81, Sp. 1256 og flg.)

Rosenørn: Naar jeg tillader mig at tage Ordet i denne Sag, saa skeer det for paa det Indstændigste at opfordre det ærede Thing til ikke at vedtage det foreliggende Lovforslag i den Skikkelse, hvori det nu foreligger (Hør!). Jeg skal ikke opholde mig ved det Besynderlige, som der er i, at der, efterat vi have faaet en Artikel i Grundloven, som siger, at alle Indskrænkninger i den frie og lige Adgang til Erhverv, som ikke ere begrundede i det almene Vel, skulle ophæves ved Lov, nu foreligger en Lov, der vitterlig gaaer ud paa at indføre nye Indskrænkninger, som ene og alene ere grundede i Hensynet til Enkeltes Fordeel, og om hvilke det er aldeles vitterligt og klart, og med fuld Bevidsthed indrømmet, at de meddeles, uagtet man veed, at de stride imod det almene Vel. Jeg siger, at jeg ikke vil opholde mig derved, thi jeg indrømmer, at § 87 i Grundloven er saaledes affattet, at der ikke gives noget juridisk Middel imod en saadan Fremgangsmaade; der er vistnok ikke noget formelt grundlovstridigt deri, men det er dog aabenbart, at en saadan Fremfærd er ganske stridende mod Anden i bemeldte Artikel. Imidlertid kan jeg dog ikke andet, end gjøre opmærksom paa det høist underlige Resultat, som viser sig deri, at man i Spidsen af Motiverne til Lovudkastet har stillet den nævnte Artikel af Grundloven, og at man nu er kommet til et aldeles modsat Resultat. Men det er i og for sig mindre rigtigt, det er i alt Fald historisk urigtigt, naar man har stillet den nævnte Grundlovsartikel i Spidsen for Motiverne. Jeg skulde ikke have havt noget imod, om man i Slutningen af Motiverne havde henvist til den, og jeg troer, at man ved den hele Sags Behandling burde have havt den nævnte Artikel i Grundloven for Die, at den burde have staaet for Concipisten, at den burde staae for Thinget ved Sagens Behandling, men denne Artikel er paa ingen Maade den egentlige Anledning til denne Sags Fremkomst. Den historiske Dyrin-